Cena zł 10.—

Tygodnik Gospodarczy

WYDAWNICTWO
IZBY PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEJ W POZNANIU

Organ publikacyjny Wojewódzkiego Wydziału Aprowizacji i Handlu, Wojewódzkiego Wydziału Przemysłowego, Izby Przemysłowo-Handlowej i Izby Rzemieślniczej w Poznaniu

Rok II | 23 lutego 1946 | Nr 8

Nowy dekret o podatku obrotowym

W numerze 3 Dziennika Ustaw R. P. z dnia 5 lutego 1946 r. ukazał się oczekiwany od dawna dekret o podatku obrotowym z dnia 21 grudnia 1945 r., nowelizujący niektóre działy ustawy z dnia 4 maja 1938 r. o podatku obrotowym; postanowienia tej ustawy, z którymi częściowo zaznajomiliśmy naszych czytelników w numerach 6 i 7 „Tygodnika" w artykułach pt. „Co podlega podatkowi obrotowemu" oraz „Zwolnienia od podatku obrotowego" — przejęte zostały w dużej mierze przez nowy dekret z tym, iż stosuje się je w każdym razie do podatku obrotowego, przypadającego za czas do dnia 31 grudnia 1945 r.

Stąd też ograniczymy się do omówienia tych tylko części nowego dekretu, które stanowią ważniejszą nowelizację dotychczasowych norm — zwłaszcza zaś rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1946 r. **o poborze podatku obrotowego w formie ryczałtu,** które to rozporządzenie nie zostało jeszcze ogłoszone; zasadnicze postanowienia tego rozporządzenia opartego na delegacji, zawartej w nowym dekrecie o podatku obrotowym, znajdą czytelnicy w artykule pt. „Zryczałtowany podatek obrotowy".

Obowiązek podatkowy.

W rozdziale tym nowy dekret połączył dotychczasowe postanowienia o przedmiocie opodatkowania oraz o osobach opłacających podatek obrotowy z tym jedynie dodatkiem, iż na przedsiębiorstwach państwowych i samorządowych oraz na przedsiębiorstwach pozostających pod zarządem państwowym ciąży obowiązek podatkowy niezależnie od tego, czy mają odrębną osobowość prawną.

Postanowienia te są wyrazem konieczności nowego ujęcia obowiązku podatkowego i wielkości obciążeń podatkowych — wywołanej uspołecznieniem wielu gałęzi produkcji, gospodarką planową, reglamentacją i kontrolą życia gospodarczego oraz pojawieniem się nowych podmiotów podatkowych, w postaci przedsiębiorstw pod zarządem państwowym, instytucyj skomercjalizowanych i nowych form działalności gospodarczej Państwa.

W omawianym rozdziale dekret zawiera dotychczasowe postanowienia o zwolnieniach od podatku obrotowego z następującymi zmianami:

1. wolne są od podatku świadczenia przedsiębiorstw państwowych i związków samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorstw pozostających pod zarządem państwowym lub związków samorządu terytorialnego, prowadzonych **wyłącznie na potrzeby administracji** państwowej lub związków samorządu terytorialnego;

2. wolne są od podatku świadczenia przedsiębiorstw państwowych, **rozliczających się centralnie ze Skarbem** Państwa w ramach budżetu państwowego i wymienionych w zarządzeniu Ministra Skarbu, ogłoszonym w Monitorze Polskim;

3. w odniesieniu do zwolnienia od podatku wytworów własnego lub dzierżawionego gospodarstwa rolnego, dekret wprowadza pewne rozszerzenie pojęcia **wytworów nie przerobionych** — nie jak dotąd: „w zakładach przemysłowych" — lecz **„sposobem przemysłowym";**

rozporządzenie wykonawcze do dekretu będzie musiało zająć się sprawą bliższego określenia tego pojęcia, gdyż w świetle dotychczasowych przepisów, za przerób płodów gospodarstwa rolnego w zakładach przemysłowych, własnych lub obcych, uważało się czynności, wykonywane w przeznaczonych na ten cel otwartych lub zamkniętych pomieszczeniach przy użyciu maszyn oraz napędu mechanicznego, wodnego lub powietrznego, za wyjątkiem czynności dotyczących czyszczenia, sortowania, wietrzenia, rozdzielania na części, choćby wykonywanych przy użyciu maszyn lub napędu mechanicznego, o ile służące do tego celu pomieszczenia znajdowały się w obrębie gospodarstwa rolnego;

4. rozporządzenie wykonawcze — należy spodziewać się — określi również bliżej postanowienia o zwolnieniu od podatku dzierżawy lub najmu nieruchomości oraz ich części; zwolnienie to przyjęte jest w ramach dotychczasowych z tym, iż podlega podatkowi najem pomieszczeń przy wykonywa-

W tym numerze:

W najbliższych numerach:

Stałe działy:

niu **„przedsiębiorstwa usługowego"** — nie zaś jak dotychczas, „przemysłu gospodniego"; nie ulega wątpliwości, iż pojęcie „przedsiębiorstwa usługowego" jest z istoty swej szersze od pojęcia „przemysłu gospodniego", jakkolwiek dekret popiera określenie to nawiasowym przykładem: „hotele, pensjonaty, zajazdy itp.". Przykład ten przejęty został dosłownie z ustawy z r. 1938, która oddawała nim dotychczasowe pojęcie „przemysłu gospodniego";

5. wolne są od podatku świadczenia **stołówek** prowadzonych przez zakłady pracy, zrzeszenia pracownicze, działające na podstawie prawa o stowarzyszeniach, oraz związki zawodowe, a użytkowanych wyłącznie przez pracowników tych zakładów, członków stowarzyszeń lub związków oraz ich rodziny;

6. dekret rozszerza dotychczasowe zwolnienie od podatku — przemysłu ludowego i domowego, oraz pracy chałupniczej albo rzemieślniczej, wykonywanej ubocznie przez rolników lub pracowników rolnych **osobiście albo z udziałem najwyżej jednego członka najbliższej rodziny;** za członków najbliższej rodziny uważa się w świetle dotychczasowych przepisów — krewnych i powinowatych, żyjących we wspólnocie domowej z osobą, wykonywującą omawiane świadczenia;

7. wolne są od podatku kwoty za dostarczone spółdzielniom przez związek rewizyjny do użytku tychże spółdzielni księgi handlowe, druki, podręczniki, czasopisma, plakaty lub inne środki propagandy spółdzielczości; dalej wolne są od podatku świadczenia wykonywane przez członków spółdzielni — rzemieślników, chałupników oraz osoby trudniące się przemysłem ludowym lub domowym na rachunek spółdzielni rzemieślniczych.

Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą rozpoczęcia wykonywania świadczeń podlegających podatkowi. Obowiązek ten kończy się z upływem roku podatkowego, w ciągu którego zaprzestano wykonywania świadczeń podlegających podatkowi lub ukończono rozrachunek z tytułu dokonanych świadczeń.

Karty rejestracyjne.

Dekret nakazuje wykonywanie świadczeń zgłaszać corocznie, przy czym zgłoszenie to dokonywa się przez nabycie kart rejestracyjnych. Obowiązek zgłoszenia nie ciąży na osobach wykonywających **wyłącznie** świadczenia, ustawowo zwolnione od podatku obrotowego.

Kartę rejestracyjną należy nabyć:

I. na każdy należący do przedsiębiorstwa oddzielny zakład handlowy, usługowy, przemysłowy, rzemieślniczy i górniczy oraz na każdy oddzielny skład — przy czym:

a) za **oddzielny zakład handlowy lub usługowy** uważa się stałe lub ruchome, zamknięte lub otwarte pomieszczenie lub część takiego pomieszczenia, albo dwa lub więcej bezpośrednio ze sobą połączonych lub znajdujących się w obrębie jednego obejścia pomieszczeń, w których dokonywa się czynności handlowych lub usługowych.

Za **obejście** w rozumieniu nowego dekretu uważa się wszelkiego rodzaju budynki i budowle wraz z podwórzami, placami składowymi, przejściami, dojazdami itp. gruntami przylegającymi do budynków i budowli, jeżeli należą one do jednej osoby lub kilka osób w częściach ułamkowych i nie są przedzielone ulicą, placem publicznym lub obcą własnością;

b) za oddzielny zakład w **przedsiębiorstwie komunikacyjnym** uważa się cały zespół urządzeń objętych jedną koncesją;

c) za oddzielny **zakład przemysłowy** (wytwórnię, pracownię, warsztat, zakład rzemieślniczy) uważa się stałe lub ruchome, zamknięte lub też otwarte pomieszczenie albo część takiego pomieszczenia, albo też dwa lub więcej pomieszczeń, bądź znajdujących się w obrębie jednego obejścia, bądź też stanowiących jednolity zespół gospodarczy i służących do jednego rodzaju produkcji lub choćby do kilku rodzajów, jeżeli stanowią one kolejne stopnie obróbki albo przeróbki tych samych materiałów i wytworów lub znajdują się w związku uzasadnionym potrzebami głównej produkcji.

Jeżeli przedsiębiorstwo przemysłowe oprócz zakładu przemysłowego prowadzi także zakład handlowy, celem sprzedaży w nim wytworów własnej produkcji, zakład handlowy uważa się za oddzielny, a wówczas istnieje obowiązek wykupienia oddzielnej karty rejestracyjnej na zakład przemysłowy i na zakład handlowy. Sprzedaż jednakże **własnych** wytworów dokonywana **w tym samym obejściu,** w którym mieści się zakład przemysłowy, **nie stanowi oddzielnego zakładu handlowego.** W tym przypadku wymagana jest tylko jedna karta rejestracyjna na przedsiębiorstwo przemysłowe;

d) za oddzielny **zakład górniczy** uważa się zespół szybów, sztolni, wież wiertniczych i tym podobnych urządzeń należących do jednego przedsiębiorstwa a znajdujących się w obrębie jednego terenu kopalnianego i służących do wydobywania tego samego produktu; wydobywania ubocznych produktów kopalnianych, przy prowadzeniu głównej eksploatacji górniczej, nie uważa się za oddzielny zakład;

e) za **oddzielny skład** uważa się zamknięte lub otwarte pomieszczenie albo część takiego pomieszczenia albo dwa lub więcej bezpośrednio połączonych ze sobą pomieszczeń **poza obrębem** zakładu, służących wyłącznie do przechowywania, przesuszania, oczyszczania, sortowania, brakowania, przeładowywania lub pakowania towarów przeznaczonych do sprzedaży, jak również do przechowywania maszyn, narzędzi, surowców i materiałów niezbędnych do produkcji, tudzież zapasów żywności, odzieży itp. artykułów służących do zaopatrywania własnych robotników.

II. na każde przedsiębiorstwo handlu obnośnego, rozwoźnego i jarmarcznego, na każde przedsiębiorstwo wyrębu lasu oraz na każde przedsiębiorstwo wykonywane bez utrzymywania oddzielnych zakładów — przy czym:

a) za przedsiębiorstwo handlu obnośnego uważa się sprzedaż towarów ze skrzyni, kufra, walizy, kosza i innych opakowań przenoszonych z miejsca na miejsce przez sprzedawcę;

b) za przedsiębiorstwo handlu rozwoźnego uważa się sprzedaż towarów z wozu, łodzi i innych urządzeń poruszanych siłą mechaniczną, ludzką lub zwierzęcą;

c) za przedsiębiorstwo handlu jarmarcznego uważa się sprzedaż towarów na jarmarkach i targach, trwających ponad trzy dni, przez osoby, które nie posiadają stałego zakładu; stoiska, kiosku lub innego pomieszczenia na targach, jarmarkach i wystawach gospodarczych nie uważa się za oddzielny zakład;

d) za oddzielne przedsiębiorstwo uważa się każdy wyrąb lasu wraz z pierwiastkową obróbką drewna, dokonywany w obrębie jednej lub kilku graniczących ze sobą parcel (oddziałów) leśnych.

Przy omawianiu tego działu przedsiębiorstw należy podkreślić, iż w przypadkach, w których podatnicy opłacać będą podatek obrotowy w formie ryczałtu, należność za kartę rejestracyjną objęta jest już odnośną stawką zryczałtowanego podatku obrotowego, (v. artykuł o zryczałtowanym podatku obrotowym);

III. na każde zajęcie zawodowe i wszelkie inne zatrudnienia o celach zarobkowych.

Odnośnie **cen** kart rejestracyjnych odsyłamy czytelników do artykułu pt. „Karty rejestracyjne od zakładów, przedsiębiorstw i zajęć na rok podatkowy 1946" w numerze 4-tym „Tygodnika".

W przypadkach, w których cena karty rejestracyjnej uzależniona jest od wysokości obrotu, za obrót przyjmuje się kwotę ostatniego obrotu ustalonego choćby jeszcze nieprawomocnie przy wymiarze podatku obrotowego, **a w zakładach (przedsiębiorstwach) nowopowstałych — kwotę obrotu, zadeklarowaną przez podatnika.**

Jeżeli w międzyczasie okaże się, iż obrót osiągnięty przez podatnika, lub obrót ustalony przy choćby jeszcze nieprawomocnym wymiarze podatku obrotowego, przekroczył kwotę 1.000.000,— zł, na podatniku ciąży obowiązek **dopłaty** do ceny pierwotnej nabytej karty rejestracyjnej w ciągu dni siedmiu, licząc od dnia otrzymania decyzji władzy podatkowej lub osiągnięcia wyższego obrotu.

Dopłatę uiszcza się w stosunku całorocznym, jeżeli zakład (przedsiębiorstwo) uruchomiono przed dniem 1 lipca, w stosunku zaś półrocznym, jeżeli uruchomienie nastąpiło w dniu lub po dniu 1 lipca.

Na przedsiębiorstwa lub zajęcia wykonywane w dwóch lub więcej miejscowościach, dla których przewidziane są różne ceny kart rejestracyjnych, nabywa się karty rejestracyjne według ceny odpowiadającej miejscowości, dla której przewidziano cenę najwyższą.

Karty rejestracyjne nabywa się na każdy rok podatkowy w miesiącu styczniu tegoż roku; jeżeli zaś wykonywanie przedsiębiorstwa lub zajęcia rozpoczęto albo też zakład otworzono **w ciągu roku** podatkowego — kartę rejestracyjną należy nabyć przed rozpoczęciem odpowiedniej działalności.

Cena karty rejestracyjnej wynosi **pełną kwotę**, jeżeli działalność rozpoczęto przed dniem 1 lipca, a **połowę** tej kwoty, jeżeli działalność rozpoczęto w dniu lub po dniu 1 lipca.

Na przedsiębiorstwa wykonywane w miejscowościach uzdrowiskowych i leczniczych **sezonowo**, tj. nie dłużej niż przez 6 miesięcy w ciągu roku, można nabywać karty rejestracyjne za cenę wynoszącą **połowę** pełnej kwoty: w tym przypadku mamy do czynienia z przywilejem ustawowym, niezależnym od swobodnego uznania władzy podatkowej t. zn., że podatnik może żądać wydania mu karty rejestracyjnej za połowę ceny.

W innych miejscowościach na przedsiębiorstwa sezonowe można nabywać karty rejestracyjne za połowę ceny za **zezwoleniem** właściwego urzędu skarbowego (rewizyjnego).

Jeżeli przedsiębiorstwo wykonywane jest w dalszym ciągu po upływie okresu sześciomiesięcznego, na podatniku ciąży obowiązek dopłacenia różnicy między ceną całoroczną i półroczną karty w ciągu siedmiu dni od upływu okresu sześciomiesięcznego.

Zmiana miejsca wykonywania przedsiębiorstwa (położenia zakładu) lub zajęcia nie powoduje obowiązku ponownego nabycia karty rejestracyjnej pod warunkiem zawiadomienia w ciągu dni siedmiu, licząc od dnia rozpoczęcia czynności związanych z przeniesieniem, zarówno urzędu skarbowego (rewizyjnego), który wydał kartę, jak i urzędu skarbowego (rewizyjnego), właściwego dla nowego miejsca wykonywania przedsiębiorstwa (położenia zakładu) lub zajęcia.

Jeżeli w nowym miejscu wykonywania przedsiębiorstwa (położenia zakładu) lub zajęcia obowiązują wyższe ceny kart rejestracyjnych, na podatniku ciąży obowiązek dopłacenia w ciągu siedmiu dni, licząc od dnia rozpoczęcia czynności związanych z przeniesieniem, różnicy cen w urzędzie skarbowym (rewizyjnym), właściwym dla nowego miejsca wykonywania przedsiębiorstwa (położenia zakładu) lub zajęcia.

W razie **zaginięcia** karty rejestracyjnej urząd skarbowy (rejestracyjny), który wydał kartę, wystawi na prośbę podatnika zaświadczenie, stwierdzające nabycie karty.

Stawki podatku.

Pomijając to, iż nowy dekret kładzie kres dotychczasowej dżungli stawek podatkowych, których nadmierna ilość była niejednokrotnie przyczyną poważnych trudności nie tylko dla podatników, lecz również dla władz podatkowych — wypada podkreślić, iż cechą charakterystyczną nowego uregulowania zagadnienia stawek podatkowych jest **daleko idące uprzywilejowanie spółdzielczości, wyrażające się nie tylko w ustaleniu dla niej zasadniczo niższych stawek podatkowych, lecz co ważniejsze w uwolnieniu jej od konsekwencji wynikających z zastosowania rygoru w postaci 50 proc. zwyżki stawek podatku w przypadkach nieprowadzenia wbrew przepisom w ogóle ksiąg handlowych, uproszczonych lub podatkowych albo prowadzenia nieprawidłowego tychże ksiąg.**

Tak więc stawki podatku wynoszą:

1.

a) od obrotów, osiągniętych ze sprzedaży lub wymiany nabytych w tym celu i **nieprzerobionych** towarów przez spółdzielnie należące do związków rewizyjnych, jak również przez przedsiębiorstwa państwowe i związków samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorstwa pozostające pod zarządem państwowym lub związków samorządu terytorialnego 1%

b) od obrotów, osiągniętych ze sprzedaży lub wymiany surowców, półwyrobów lub wyrobów gotowych, wytworzonych na rachunek własny we własnym lub obcym przedsiębiorstwie przez zatrudniające do 50 robotników i zatrudnionych przy produkcji udziałowców spółdzielnie należące do związków rewizyjnych 1,5%

c) od obrotów, osiągniętych przez spółdzielnie, należące do związków rewizyjnych i zrzeszające rzemieślników, chałupników oraz osoby trudniące się przemysłem ludowym lub domowym, ze sprzedaży lub wymiany wyrobów gotowych, wytworzonych sposobem rzemieślniczym przez spółdzielnię lub na jej rachunek przez jej członków . 1,5%

Stawki te przysługują tylko tym spółdzielniom, które umieszczone zostaną w wykazie ustalonym przez Ministra Skarbu.

Rozporządzenie wykonawcze lub też wspomniany wykaz okaże, czy uprzywilejowanie, o którym mówiliśmy odnosić się będzie również do tych spółdzielni, które nie wiele z istotą spółdzielczości mają wspólnego, a tylko przez wejście do związku rewizyjnego nabyłyby pełnię praw.

2.

Od obrotów, osiągniętych z wykonywania przedsiębiorstw wydawnictw książek, dzienników oraz czasopism, drukowanych na obszarze Rzeczypospolitej . . . 1%

Ustaloną stawkę podatku **podwyższa się o 50%** w przypadku nieprowadzenia wbrew przepisom w ogóle ksiąg handlowych, uproszczonych lub podatkowych albo prowadzenia ich **nieprawidłowo.**

Dekret operuje tu — w dziedzinie ksiąg handlowych — pojęciami, które właściwe są projektowi nowego kodeksu postępowania podatkowego, będącego w tej chwili w fazie opracowania; kodeks ten bez względu na datę ogłoszenia w Dzienniku Ustaw R. P. wejdzie w życie z dnie 1. stycznia 1946 r. Projekt — odmiennie od ordynacji podatkowej — za **prawidłowe** księgi handlowe uważa księgi, prowadzone prawidłowo zarówno pod względem formalnym (niewadliwie), jak i materialnym (rzetelnie) i równocześnie definiuje to roszczepionie niejako pojęcie prawidłowości w tym kierunku, iż:

a) prawidłowymi pod względem formalnym (niewadliwymi) są księgi, prowadzone zgodnie z zasadami prawidłowej księgowości, a

b) prawidłowymi pod względem materialnym (rzetelnymi) są księgi prowadzone **zgodnie z prawdą.**

Projekt daje sobie też łatwiej radę niż ordynacja podatkowa z określeniami „prawidłowe", „rzetelne" czy „wiarogodne" omijając kwestię doboru odpowiednich określeń interpretacyjnych przez stworzenie pomocniczej instytucyj określeń negatywnych; tak więc **nie są prawidłowymi** księgi handlowe:

1. których sposób prowadzenia i udokumentowania zapisów uniemożliwia:

a) sprawdzenie zupełności zapisów i ich prawdziwości, tj. prawdziwego stanu całego majątku przedsiębiorstwa,

b) ustalenie wszystkich zmian każdocześnie w tym majątku zachodzących,

c) stwierdzanie imion i nazwisk (nazw firm) oraz adresów odbiorców i dostawców przy sprzedaży (zakupie) towarów celem dalszej ich odsprzedaży lub przeróbki albo gdy te imiona, nazwiska i adresy nie odpowiadają prawdzie.

2. które wykazują rzeczową niezgodność, wynikającą z porównania zapisów w nich zawartych z zasadami kalkulacji kupieckiej tego przedsiębiorstwa, bądź też z rezultatami działalności innych przedsiębiorstw, chyba, że podatnik uprawdopodobni zasadność istnienia wspomnianej rzeczowej niezgodności ksiąg.

3.

a) od obrotów, osiągniętych przez zakłady ubezpieczeniowe, z wyjątkiem obrotów z ubezpieczeń na życie i od wypadków; 6%

b) od obrotów, osiągniętych przez zakłady ubezpieczeniowe z ubezpieczeń na życie i od wypadków . . 2%

4.

Od obrotów, osiągniętych z czynności kredytowych z wyjątkiem zysku brutto z dokonanych operacyj obcymi walutami, dewizami, tudzież wszelkiego rodzaju papierami wartościowymi 2%

5.

a) od obrotów, osiągniętych ze sprzedaży lub wymiany nabytych w tym celu **i nieprzerobionych** towarów (z wyjątkiem obrotów, osiągniętych z tego tytułu przez spółdzielnie należące do związków rewizyjnych, jak również przez przedsiębiorstwa państwowe i związków samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorstwa pozostające pod zarządem państwowym lub związków samorządu terytorialnego — dla których stawka wynosi 1%) oraz z wyjątkiem sprzedaży w aptekach 2%

Nie uważa się za przerób towaru **czynności przygotowawczych,** dokonywanych zgodnie z istniejącymi zwyczajami przed sprzedażą tych towarów w przedsiębiorstwach handlowych lub na ich zlecenie w obcych przedsiębiorstwach przemysłowych.

Jakie to czynności uważać należy za przygotowawcze, wykazano obszernie w artykule pt. „Stawki podatku obrotowego" w numerze 1 „Tygodnika" z dnia 5. stycznia 1946 r.;

b) od obrotów, osiągniętych ze sprzedaży lub wymiany surowców, półwyrobów lub wyrobów gotowych, wytworzonych **na rachunek własny** we własnym lub obcym przed-

siębiorstwie, (z wyjątkiem obrotów, osiągniętych przez zatrudniające do 50 robotników i zatrudnionych przy produkcji udziałowców spółdzielnie należące do związków rewizyjnych oraz z wyjątkiem sprzedaży w aptekach), . 3%

Ustaloną stawkę podatku **podwyższa się o 50%** w przypadkach nieprowadzenia wbrew przepisom w ogóle ksiąg handlowych, uproszczonych lub podatkowych albo prowadzenia ich nieprawidłowo. Odnośnie nieprawidłowości ksiąg w rozumieniu nowego dekretu — odsyłamy do uwag pod pkt. 2.

6.

Od obrotów, osiągniętych z prowizji i innych wynagrodzeń 8%

Ustaloną stawkę podatku **podwyższa się o 50%** w przypadku nieprowadzenia wbrew przepisom w ogóle ksiąg handlowych, uproszczonych lub podatkowych albo prowadzenia ich nieprawidłowo.

W grupie tej chodzi o następujące obroty:

a) u komisanta, gdzie przy czynnościach komisowej sprzedaży obrotem jest suma należnej prowizji oraz innych wynagrodzeń za wykonane usługi, jeżeli komisant:

1. działa na rachunek osób, opłacających podatek obrotowy w myśl nowego dekretu z tytułu sprzedaży towarów, będących przedmiotem komisu;

2. prowadzi prawidłowe księgi handlowe i udowodni stosunek komisu umową pisemną lub korespondencyjną;

3. nie otrzymuje dla siebie, niezależnie od umówionego wynagrodzenia komisowego, bądź zamiast wynagrodzenia, różnicy między ceną istotnie osiągniętą a ceną sprzedażną, ustaloną w umowie komisu.

b) w przedsiębiorstwach państwowych i związków samorządu terytorialnego oraz ich zrzeszeniach, w przedsiębiorstwach pozostających pod zarządem państwowym lub związków samorządu terytorialnego oraz spółdzielniach umieszczonych w wykazie, który ustala minister Skarbu, gdzie przy czynnościach komisowego zakupu obrotem jest kwota otrzymanej prowizji oraz innych wynagrodzeń za wykonane usługi pod warunkami wymienionymi wyżej pod lit. a), które w tym przypadku mają odpowiednie zastosowanie;

c) przy czynnościach wszelkiego rodzaju pośrednictwa, gdzie obrotem jest prowizja i inne wynagrodzenie za wykonane usługi.

7.

Od obrotów, osiągniętych w aptekach i to zarówno ze sprzedaży lub wymiany nabytych w tym celu i nieprzerobionych towarów, jak również ze sprzedaży lub wymiany surowców, półwyrobów lub wyrobów gotowych, wytworzonych na rachunek własny we własnym lub obcym przedsiębiorstwie oraz od wszystkich innych niewyszczególnionych wyżej obrotów 4%

Ustaloną stawkę podatku **podwyższa się o 50%** w przypadkach nieprowadzenia wbrew przepisom w ogóle ksiąg handlowych, uproszczonych lub podatkowych albo prowadzenia ich nieprawidłowo. Odnośnie nieprawidłowości ksiąg w rozumieniu nowego dekretu — odsyłamy do uwag pod pkt. 2.

Omówione stawki podatku dotyczą **poszczególnych rodzajów świadczeń.** Jeżeli podatnik wykona świadczenia kilku rodzajów, podlegające różnym stawkom — do każdego rodzaju świadczeń stosuje się stawkę właściwą dla danego rodzaju świadczenia.

Jeżeli świadczenie usług połączone jest ze świadczeniem nabytych lub wytworzonych w tym celu towarów, obrót osiągnięty z tego tytułu podlega stawce właściwej dla obrotu za świadczenia usług, (np. blacharz wykonuje reperacje z zakupionego przezeń materiału).

Zaliczki na podatek obrotowy.

Podatnicy podatku obrotowego obowiązani są do wpłacenia w ciągu roku podatkowego **zaliczek miesięcznych** na podatek.

Za podstawę do ustalenia wysokości zaliczek służy obrót, osiągnięty w miesiącu ubiegłym.

Zaliczkę oblicza się w wysokości podatku przypadającego od obrotu osiągniętego w miesiącu ubiegłym.

Podatnicy obowiązani są obliczać obrót za każdy miesiąc i wpłacać zaliczki miesięczne **bez wezwania** władzy podatkowej w terminie **do dnia 15. następnego miesiąca,** składając równocześnie właściwej władzy podatkowej deklarację według ustalonego wzoru.

Wprawdzie postanowienie dotyczące obowiązku obliczenia i wpłacania zaliczek w terminie do dnia 15. następnego miesiąca ma zastosowanie do obrotów, osiągniętych od dnia 1. stycznia 1946 roku, jednakże jeśli chodzi o zaliczki płatne w miesiącu lutym b. r. od obrotów, osiągniętych w styczniu, to wyjątkowo obowiązuje jeszcze termin dotychczasowy, tj. **25. luty 1946.**

mgr Z. Mielcarzewicz

Zryczałtowany podatek obrotowy

Nowy dekret o podatku obrotowym z dnia 21. grudnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 23) zawiera m. in. upoważnienie dla Ministra Skarbu do zryczałtowania w drodze rozporządzenia **poboru** podatku obrotowego od podatników, nie prowadzących **ksiąg handlowych,** bez ustalania sum obrotu w poszczególnym przypadku. Ryczałtem mogą być objęte równocześnie podatek oraz należność za kartę rejestracyjną.

Na delegacji tej opiera się rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20. stycznia 1946 r. o poborze podatku obrotowego w formie ryczałtu, które poddamy krótkiej analizie, nie przesądzając ostatecznego tekstu rozporządzenia, jaki ukazać się powinien w jednym z najbliższych numerów Dziennika Ustaw R. P.

1. Obowiązek podatkowy.

Podatkowi obrotowemu w formie ryczałtu **podlegają** świadczenia wykonywane:

a) przez osoby trudniące się **handlem** na targach, w halach targowych i tym podobnych miejscach sprzedaży oraz na ulicach, placach i podwórzach, bez posiadania w tym celu stałych miejsc sprzedaży.

Za stałe miejsce sprzedaży uważa się jedno lub kilka zamkniętych lub otwartych pomieszczeń, jak stragany, budki, stoiska itp., jeżeli pozostają na jednym i tym samym miejscu;

b) przez osoby trudniące się **handlem** obnośnym i domokrążnym,

c) przez osoby trudniące się **handlem** na targach, w halach targowych i tym podobnych miejscach sprzedaży oraz ulicach, placach i podwórzach, bez posiadania w tym celu stałych miejsc sprzedaży — **rozwoźnie** tj. z wozów, wózków, łodzi, rowerów itp.,

d) przez wędrownych lub ulicznych portrecistów i fotografów,

e) przez osoby trudniące się **handlem** końmi, bydłem, trzodą chlewną lub owcami i baranami,

f) przez osoby trudniące się furmaństwem.

Nie podlegają podatkowi obrotowemu w formie ryczałtu świadczenia wykonywane prze podatników prowadzących **księgi handlowe.**

Podatkowi w formie ryczałtu nie podlega również dostawa do mieszkań spożywcom produktów spożywczych, wykonywana osobiście bez obcej pomocy i bez używania własnych lub wynajętych środków lokomocji (wozów, wózków itp.) oraz uliczna sprzedaż gazet.

2. Wysokość podatku.

Zryczałtowany podatek obrotowy wynosi **dziennie:**

1. od osób trudniących się handlem na targach, w halach targowych i tym podobnych miejscach sprzedaży oraz na ulicach, placach i podwórzach, bez posiadania w tym celu stałych miejsc sprzedaży . . . . . . 25 zł

2. od osób trudniących się handlem obnośnym i domokrążnym . . . . 15 zł

3. od osób trudniących się handlem rozwoźnie, tj. z wozów, wózków, łodzi, rowerów itp.:

a) przy handlu z wozu . . . . 50 zł

b) w innych przypadkach . . . . . . 30 zł

4. od wędrownych lub ulicznych portrecistów i fotografów . . . . 25 zł

5. od osób trudniących się handlem końmi, bydłem, trzodą chlewną lub owcami i baranami:

a) od jednej sztuki **wystawionej** na sprzedaż przy handlu końmi, bydłem lub trzodą chlewną . 100 zł

b) od jednej sztuki **wystawionej** na sprzedaż przy handlu owcami i baranami . . . . . 20 zł

6. od osób trudniących się furmaństwem:
a) od każdego wozu jednokonnego . . . . 50 zł
b) od każdego wozu parokonnego . . . . 80 zł

Określone wyżej stawki zryczałtowanego podatku obrotowego obniża się:
o 5 % — przy wpłacaniu podatku z góry za tydzień,
o 10 % — przy wpłacaniu podatku z góry za miesiąc,
o 20% — przy wpłacaniu podatku z góry za kwartał.

Wymienione stawki zryczałtowanego podatku obrotowego obejmują zarówno przy zastosowaniu obniżki jak i bez jej zastosowania — również należność za kartę rejestracyjną.

3. Płatność podatku.

Podatek pobiera się **za każdy dzień**, w którym są wykonywane świadczenia podlegające podatkowi.

Obowiązek opłacania podatku powstaje z dniem rozpoczęcia wykonywania świadczeń podlegających podatkowi.

Obowiązek opłacania podatku ustaje z dniem zaniechania wykonywania świadczeń podlegających podatkowi.

Podatek płatny jest **codziennie lub z góry za tydzień, miesiąc albo kwartał w najbliższym** od miejsca wykonywania świadczeń urzędzie skarbowym lub do rąk upoważnionego funkcjonariusza urzędu skarbowego za pokwitowaniem. Na żądanie podatnika funkcjonariusz, upoważniony do pobierania podatku, ma obowiązek okazać legitymację służbową oraz upoważnienie urzędu skarbowego do pobierania podatku.

Od zaległości w podatku nie pobiera się dodatków za zwłokę.

4. Podatek na zasadach ogólnych

Osoby, obowiązane zasadniczo do opłacania podatku obrotowego w formie ryczałtu, mogą być pociągnięte do opłacania podatku obrotowego na zasadach ogólnych na podstawie decyzji właściwego urzędu skarbowego za cały rok podatkowy, w którym decyzja została wydana i podatnikowi doręczona. Pociągnięcie do obowiązku opłacania podatku obrotowego na zasadach ogólnych powoduje obowiązek nabycia właściwej karty rejestracyjnej w myśl odnośnych postanowień dekretu o podatku obrotowym — w ciągu dni trzech, licząc od dnia doręczenia decyzji; w tym bowiem przypadku należność za właściwą kartę rejestracyjną nie mieści się już w kwocie zryczałtowanego podatku i musi być uiszczona odrębie.

Kwoty wpłacone za dany rok podatkowy tytułem zryczałtowanego podatku obrotowego, zalicza się na podatek obrotowy na tenże rok.

Rozporządzenie zawiera klauzulę w tym kierunku, iż wchodzi ono w życie z dniem pierwszym miesiąca następującego po dniu ogłoszenia.

Jeżeli założymy, iż do omawianego rozporządzenia o poborze podatku obrotowego w formie ryczałtu, opartego już na delegacji, nie ukażą się żadne przepisy wykonawcze, to wypada podkreślić, iż rozporządzenie przy obecnej swej konstrukcji nasuwa szereg wątpliwości.

Tak np. nie podlegają podatkowi obrotowemu w formie ryczałtu świadczenia wykonywane przez podatników prowadzących **księgi handlowe.**

Opierając się na ścisłości postanawień nowego dekretu o podatku obrotowym, który dokładnie rozróżnia pojęcia ksiąg handlowych, ksiąg uproszczonych oraz ksiąg podatkowych, zaczerpnięte z projektu dekretu o postępowaniu podatkowym — można zasadnie twierdzić, iż pojęcie **„ksiąg handlowych"** użyte w rozporządzeniu z dnia 20-go stycznia 1946 jest również ścisłe, a co za tym idzie, oznacza tzw. normalne księgi handlowe, przeprowadzone zgodnie z wymogami kodeksu handlowego oraz zasadami księgowości i zwyczajami handlowymi.

Wprawdzie dopiero rozporządzenie wykonawcze do projektowanego dekretu o postępowaniu podatkowym określi pojęcie ksiąg uproszczonych i podatkowych, lecz i na podstawie dotychczasowych w tej mierze przepisów można dojść do aktualnego wniosku, iż system uproszczony rachunkowości kupieckiej dopuszczalny jest tylko w przedsiębiorstwach najmniejszych, a jego dopuszczenie oznacza ustępstwo na rzecz tej grupy podatników, jeśli tak jest, to wymagania od innych, większych podatników o nierównie silniejszym potencjale ekonomicznym, muszą być wyższe tzn. i system rachunkowości, który ma być stosowany przez te inne grupy podatników, musi oczywiście zadowalać wyższe wymogi.

Jeżeli zatem rozporządzenie o zryczałtowanym podatku obrotowym dotyczy (co nie zdaje się ulegać wątpliwości) takich właśnie podatników z grupy uprzywilejowanych, która powinna mieć możność posługiwania się systemem uproszczonym, to w tym stanie rzeczy według interpretacji bezpośredniej odnośnego przepisu rozporządzenia podatnicy, prowadzący nie księgi handlowe a księgi uproszczone lub podatkowe, podlegaliby mimo to podatkowi w formie ryczałtu.

Zastrzeżenia te nasuwają się tym więcej, iż z rozporządzenia nie wynika wyraźnie i bezpośrednio, czy podatnik, dla którego opłacanie podatku obrotowego nie w formie ryczałtu a na zasadach ogólnych, byłoby nieporównanie korzystniejsze, uprawniony jest **żądać** pociągnięcia go do opłacania podatku na zasadach ogólnych.

Przypadki te w praktyce okażą się niechybnie dość liczne, gdyż stawki podatku zryczałtowanego są stosunkowo wysokie tym więcej, iż uzależniają obowiązek opłacania podatku od elementów sztywnych, chociażby w rzeczywistości podatnik z tych czy innych względów zupełnie nie dokonywał obrotów (por. obowiązek opłacania podatku np. przy handlu bydłem w określonej wysokości od sztuki **wystawionej** na sprzedaż, dalej przy furmaństwie itd.)

Analizę dalszych wątpliwości przeprowadzimy po ogłoszeniu omawianego rozporządzenia w Dzienniku Ustaw.

mgr Z. Miecarzewicz.

Wykaz przedmiotów, których okres zużycia nie przekracza pięciu lat

71. Tablice ostrzegawcze mechaniczne,
72. Tacki emaliowane i aluminiowe,
73. Taczki żelazne,
74. Telefony pod ziemią,
75. Tory lekkie z podkładami, używane na budowach,
76. Wagonetki na odpadki chemikalii,
77. Wagoniki drewniane do przewożenia kamienia,
78. Wagoniki wywrotowe,
79. Wanny do niklowania,
80. Wanny do rozpuszczania żelaza,
81. Wanny metalowe i drewniane do płóczek węglowych i rudzianych,
82. Warsztaty przenośne, ślusarskie,
83. Wiadra emaliowane i cynkowane,
84. Wózki do koksu,
85. Wózki do suszarni,
86. Wózki elektryczne kolejek liniowych,
87. Wózki na gorące bloki i gorący żużel,
88. Wózki ogniotrwałe do pieców emalierni,
89. Wózki platformowe,
90. Wózki rusztowe dla maszyn Dwigth Lloyd,
91. Wózki wywrotowe,
92. Wywrotki do robót ziemnych,
93. Zawisia do lin,
94. Zbiorniki i kadzie na kwasy, ługi i ciecze żrące, żelazne i metalowe,
95. Żerdzie wiertnicze z łącznikami,
96. Żyrandole i żarówki.

D. Różne oraz niemetalowe.

1. Aparaty i przyrządy dla ochrony przeciwgazowej,
2. Aparaty i przyrządy oddechowe, ratunkowe wszelkich typów,
3. Balie,
4. Balony szklane,
5. Balony i skrzynki do osadzania pyłu cynkowego,
6. Baraki drewniane,
7. Beczki drewniane wszelkie,
8. Bielizna stołowa, pościelowa i kuchenna, restauracyjna i hotelowa,

(ciąg dalszy nastąpi)

Zwrot odstąpionych pod przymusem zakładów przemysłowych, placów i budynków

W myśl ustawy o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej podlegają upaństwowieniu bez odszkodowania wszelkie przedsiębiorstwa przemysłowe, handlowe i t. p., które należą do:

Rzeszy niemieckiej i b. wolnego miasta Gdańska, Obywateli Rzeszy niemieckiej i b. wolnego miasta Gdańska, z wyjątkiem osób narodowości polskiej lub innej przez Niemców prześladowanej, niemieckich i gdańskich osób prawnych, z wyłączeniem osób prawnych prawa publicznego, spółek kontrolowanych przez obywateli niemieckich lub gdańskich, albo przez administrację niemiecką lub gdańską, wreszcie osób które zbiegły do nieprzyjaciela.

Według art. 2-go pkt. B. tej ustawy wyjęte są z pod przepisu wyżej cytowanego m. i. te przedsiębiorstwa, których wyzbycie się na rzecz osób i spółek niemieckich itd. nastąpiło po dniu 1 września 1939 r. **pod wpływem groźby**, która uprawnia obecnie właściciela zbywającego przedsiębiorstwo po 1. 9 39 do uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia woli.

Ministerstwo Przemysłu wezwało Izby Przemysłowo-Handlowe do zebrania materiałów w powyższej sprawie, aby wymienione przedsiębiorstwa ewtl. budynki i place mogły być zwrócone do rąk prawowitych właścicieli.

W związku z powyższym, Izba Przem.-Handlowa w Poznaniu wzywa wszystkie zainteresowane osoby, które pod wpływem groźby nawet w formie aktu notarialnego odstąpiły swoje przedsiębiorstwa i nieruchomości niemcom, volksdeutsch'om itd. — do zgłoszenia tego w Izbie. Wnioski o zwrot takich obiektów powinny być szczegółowo umotywowane i -składać je należy w Izbie Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu ul. Mickiewicza nr. 31 pok. 7-my — **możliwie najwcześniej.**

Zapotrzebawania na surowce, towary i maszyny z Niemiec

Izba Przemysłowo-Handlowa w Poznaniu, Mickiewicza nr 31 wzywa wszystkie firmy prywatne z jej okręgu do zgłoszenia **w terminie do dnia 1 marca** b. r. zapotrzebowania na towary i maszyny produkowane w Niemczech oraz na surowce tam wydobywane.

W zapotrzebowaniu tym należy podać:

1. dokładną nazwę zapotrzebowanego artykułu (o ile możności z opisem technicznym i ew. **miejscem** fabrykacji, względnie wydobycia) i uzasadnienie przywozu,
2. ilość danego artykułu,
3. ceny w złotych z 1938 r. lub w markach niemieckich z 1938 r.,
4. termin dostawy (chodzi o podanie roku, w którym dany produkt czy surowiec ma być dostarczony).

Zapotrzebowanie należy opracować na lata 1946, 1947, 1948, 1949 i 1950.

Ze względu na konieczność zestawienia zebranych danych i przesłania ich w ściśle określonym terminie, Izba zaznacza, że zgłoszenia, które napłyną po 1 marca r. b., nie będą mogły być uwzględnione.

Wiadomości różne i komunikaty:

Młynarstwo nie jest rzemiosłem

Młynarstwo należało w okresie przedwojennym do przemysłu wolnego. Prowadzący przemysł ten miał jedynie obowiązek zgłoszenia przedsiębiorstwa u władzy przemysłowej I instancji (starostwo powiatowe albo zarząd miejski miasta wydzielonego z powiatu) bez potrzeby wykazywania się kwalifikacjami fachowymi w sposób przewidziany dla rzemiosła (np. dyplomem mistrzowskim albo nauką i kilkuletnią praktyką).

Rozporządzeniem Kierownika Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów z dnia 20. września 1944 Nr. Rf. 4/437/44 zostało młynarstwo zaliczone do rzemiosła. Na tej podstawie władze przemysłowe I instancji żądały od przedsiębiorców młynarskich przedłożenia dowodu uzdolnienia zawodowego. Nasuwały się przy tym poważne trudności, żaden bowiem z przedsiębiorców młynarskich nie był w możności wykazać się kwalifikacjami fachowymi w sposób ustalony dla rzemiosła, a to z tej przyczyny, że wskutek właśnie należenia młynarstwa do przemysłu wolnego, nie odbywała się w tej gałęzi gospodarczej nauka i praktyka w sposób ustalony dla rzemiosła.

Prawdopodobnie więc ze względu na te trudności Ministrowie: Przemysłu i Aprowizacji i Handlu zarządzeniem z dnia 31. VII. 1945 r. (ogłoszonym w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Aprowizacji i Handlu" z dnia 28. XII. 1945 r.) uchylili wymienione rozporządzenie z dnia 20. IX. 1944 r. zaliczające młynarstwo do rzemiosła, zaznaczając równocześnie, że nie mają mocy obowiązującej również zarządzenia i postanowienia władz okupacyjnych w tej materii.

Młynarstwo pozostaje więc nadal przemysłem wolnym. Wynikają z tego następujące konsekwencje: Od prowadzących przemysł młynarski nie należy wymagać karty rzemieślniczej, ani też przedstawienia dowodu uzdolnienia zawodowego (dyplom mistrzowski albo świadectwo nauki połączone ze świadectwami co najmniej 3-letniej praktyki). W tych wypadkach, w których władze przemysłowe wydały karty rzemieślnicze na prowadzenie młynarstwa, powinno ze względów porządkowych nastąpić przemeldowanie przedsiębiorstwa z rzemiosła do przemysłu i to zarówno u władzy przemysłowej I Instancji, jak i w izbie rzemieślniczej. Izby rzemieślnicze ze swej strony powinny zgłoszone u nich przedsiębiorstwa młynarskie przemeldować do izb przemysłowo-handlowych. **W. K.**

Rzemiosło Wielkopolskie obraduje

W niedzielę, dnia 27. stycznia 1946 r. odbyło się w Poznaniu zebranie Wielkopolskiego Związku Rzemieślników Chrześcijan, w którym brali udział prezesi Powiatowych Związków Cechów oraz zarząd i dyrektor Izby Rzemieślniczej w Poznaniu.

W wygłoszonym referacie podkreślił prezes Wojciech Sobczak celowość i konieczność istnienia związku. Referent stwierdził, że organizacja ta jest konieczna z powodu braku powiązania wojewódzkiego. Na szczeblu powiatu rzemiosło zrzeszone jest w cechach, połączonych w powiatowe związki cechów. Wielkopolski Związek Rzemieślników Chrześcijan ma spełnić zadanie brakującej organizacji wojewódzkiej, przez utworzenie w jego łonie t. zw. Wojewódzkiej Rady Rzemiosła. W jej skład wejdą prezesi powiatowych związków cechów i wojewódzkich cechów branżowych. „Życzeniem naszym jest — mówił prezes — by we wszystkich województwach podobne Rady powstały, a te wszystkie połączyłyby się w ogólnopaństwową organizację rzemieślniczą".

Zebrani jednogłośnie uchwalili natychmiast powołać do życia **Wojewódzką Radę Rzemiosła.**

Omawiano żywotne interesy rzemiosła, m. i. poruszono sprawę pożyczki na odbudowę kraju.

W wolnych głosach wpłynął bardzo ważny wniosek p. Sobańskiego z Gniezna w sprawie używania języka w warsztatach. Mistrzowie zobowiązani są nietylko do kierowania uczni na dobrych fachowców, ale obowiązkiem równie ważnym jest baczenie, **by rozmowy w warsztatach odbywały się w czystym języku polskim.**

Handel zagraniczny

Czechosłowacja.

Szereg firm czechosłowackich interesuje się eksportem do Polski następujących artykułów:

Piece oszczędnościowe: kąpielnia-pralnia (czeski wynalazek), rolosy mechaniczne, biżuteria, guziki i inne, wyroby kosmetyczne, pasty do pielęgnacji podłóg, materiały budowlane wszelkiego rodzaju, papa dachowa, heraklit, cement, kaolin, kafle, biżuteria złota i srebrna itp., narzędzia rolnicze i ogrodnicze, stolarskie, ślusarskie i inne rzemieślnicze, heliografy, barometry, aparaty fotograficzne normalne, błony filmowe 35 mm objekt. 1:3,5—F—50 mm, na-

siona wszelkiego rodzaju, urządzenia kinematograficzne, przybory elektrotechniczne, artykuły aptekarskie, piecyki elektryczne, naczynia kuchenne, łyżki stalowe, wyroby siodlarskie, siodła, uprzęże, teki, torebki damskie itd., maszyny i aparaty, chemikalia, przybory malarskie i lakiernicze, farby suche, olejne, szczotki i pędzle, lakiery, pokosty, szablony itd.

Polscy importerzy, zainteresowani w przywozie powyższych artykułów, zechcą zwrócić się o adresy danych firm czechosłowackich do Izby Przemysłowo - Handlowej w Poznaniu, ul. Mickiewicza nr. 31 (pokój 8).

Ameryka.

Firma **United Nations Trading Association 1775 Broadway, Suite 702 New York 19, N. Y.** pragnie nawiązać bezpośredni kontakt z firmami polskimi. Proponuje długoterminowy kredyt towarowy za niskim oprocentowaniem, służy swą pomocą w zakresie dostawy półfabrykatów i części składowych przy produkcji i instalacji wszelkich maszyn i aparatów, udzielając wskazówek oraz przesyłając plany, a w razie potrzeby delegując nawet fachowców. Lista artykułów, które wspomniana firma oferuje, jest do przejrzenia w Izbie Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu, Mickiewicza 31 (pok. 8).

Niezależnie od tego wymieniona firma reflektuje na wszelkie towary, które mogłyby być eksportowane z Polski do Ameryki Płn.. Koresponduje w języku angielskim.

Firma **Export Finders Bureau 8 Bridge Street, New York 4, N. Y.,** nadesłała wykaz towarów wszelkiego rodzaju, które firma chce dostarczać. Wykaz ten, zawierający również ceny w walucie amerykańskiej, można przejrzeć w Izbie Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu, Mickiewicza 31 (p. 8).

Firma amerykańska wyraża również chęć importowania towarów polskich do Stanów Zjednoczonych i w tym celu prosi o nadsyłanie ofert z cenami, warunkami płatności itd. oraz dostarczenie ewtl. próbek.

Firma argentyńska **J. Bonacci & Cia. w Buenos Aires Florida 32** prosi wszystkie firmy polskie zainteresowane w eksporcie do Argentyny niżej podanych artykułów o bezpośrednie skomunikowanie się z nią. Wchodziłyby w rachubę przede wszystkiem: grzyby suszone, chemikalia jak: soda kaustyczna, ultramaryna, kwas acetynowy, chlorek baru, kwas cytrynowy, kwas mlekowy, mentol, tlenek żelaza, tlenek cynku, formaldehyd, wyroby stalowe jak: płyty, pręty,blachy, kable, drut żelazny, rury i blachy żelazne, obręcze do beczek, wyroby nożownicze, nakrycia stołowe, wyroby gliniane.

Firma kupuje cif Buenos Aires, warunki płatności do omówienia. — Koresponduje w języku angielskim.

Bułgaria.

Firma **Anani M. Tcherneff, Gabrovo (Bułgaria)** pragnie importować do Bułgarji wszelkie artykuły chemiczne i barwniki mające zastosowanie w przemyśle włókienniczym (farbiarstwo, apretura) i garbarstwie. — Oferty w języku francuskim należy kierować bezpośrednio pod adresem firmy.

Ustawodawstwo gospodarcze

W Dzienniku Ustaw R. P. ukazały się ostatnio:

Nr. 1. poz. 1 r. 46 Dekret z dnia 18. XII. 45 o zmianie przepisów o kosztach sądowych.

Nr. 2. poz. 10 r. 46 Dekret z dnia 18. XII. 45 o zmianie niektórych przepisów roz. P. R. z dnia 17. III. 28 o prawie bankowym.

poz. 11 „ Dekret z dnia 21. XII. 45 o upoważnieniu Ministra Skarbu do wypuszczenia Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r.

poz. 13 „ Dekret z dnia 8. I. 1946 o utworzeniu i zakresie działania Ministerstwa Żeglugi i Handlu Zagranicznego.

poz. 14 „ Dekret z dnia 8. I. 46 o podatku dochodowym.

poz. 15 „ Dekret z dnia 8. I. 46 o zmianie prawa górniczego.

poz. 16 „ Dekret z dnia 8. I. 46 o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego „Państwowe Zakłady i Warsztaty Samochodowe".

Nr. 3. poz. 17 „ Ustawa z dnia 3. I. 46 o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej.

poz. 18 „ Ustawa z dnia 3. I. 46 o zakładaniu nowych przedsiębiorstw i popieraniu prywatnej inicjatywy w przemyśle i handlu.

poz. 23 „ Dekret z dnia 21. 12. 45. o podatku obrotowym.

poz. 24 „ Dekret z dnia 8. 1. 46. o rejestracji i o obowiązku pracy.

Nr. 4. poz. 27 „ Dekret z 21. XII. 45 o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu.

poz. 28 „ Dekret z dnia 8. I. 46 o zmianie i uzupełnieniu ustawy z dnia 28. III. 38 o ubezpieczeniu społecznym.

poz. 29 „ Dekret z dnia 8. I. 46 o zmianie rozp. Prez. Rz. z dnia 24. XI. 27 o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

poz. 32 „ Dekret z dnia 22. I. 46 o zawieszeniu biegu przedawnienia i przedłużeniu terminów prawa wekslowego i czekowego.

Przegląd Prasy Gospodarczej.

„Wiadomości Gospodarcze", Warszawa, Zgoda 7. Dwutygodnik wydawany przez Izbę Przemysłowo - Handlową w Warszawie i Naczelną Radę Zrzeszeń Kupieckich.

Ukazał się nr. 2 z tego roku i zawiera następujące artykuły: Organizacja kupiectwa polskiego — Brunon Sikorski. Nacjonalizacja przemysłu węglowego w Anglii — Jerzy Poznański. — Komunikaty.

„Przegląd Budowlany", Warszawa, Widok 22 m. 4. Miesięcznik poświęcony sprawom budownictwa, organ Stowarzyszenia Zawodowego Przemysłowców Budowlanych.

Po 6-letniej przerwie podjęto wydawanie „Przeglądu Budowlanego". Zeszyt pierwszy zawiera następujące artykuły: Zagadnienia polityki budowlanej — Juliusz Goryński. Zadania inżyniera budowlanego przy odbudowie kraju — Wacław Paszkowski. Prace normalizacyjne w budownictwie — Wacław Żenczykowski. Zastępcze materiały budowlane w Szwecji. Nowy etap w rozwoju walki z wypadkami przy pracy. — Nowe projekty norm budowlanych. — Ceny materiałów budowlanych.

„Przegląd" redagowany jest tak, aby wszyscy związani z budownictwem chętnie go czytali, „Przegląd" realizuje dążenia do wytkniętego celu, a mianowicie do doskonalenia i rozwoju polskiego budownictwa pod względem technicznym i organizacyjnym.

Aktualne książki

Prawo o aktach stanu cywilnego	50,—
Lehr - Spławiński — O pochodzeniu i praojczyźnie Słowian	300,—
Podręcznik samochodowy	160,—
Kwiatkowski E. — Budujemy nową Polskę nad Bałtykiem	25,—
Widajewicz J. — Niemcy wobec Słowian połabskich	60,—
Jankowski St.—Poradnik podatkowy dla pracodawcy i pracownika	40,—
Kafel M. — Ekonom. oblicze zawodu dziennikarskiego w Polsce	160,—
Zastawniak dr — Złotnictwo i probiernictwo . . .	800,—
Rzeczypospolita Polska — mapa komunikac.-admin. 50x80	50,—
Szczecin dawniej i dzisiaj oraz informator	75,-

Redakcja: Izba Przemysłowo-Handlowa w Poznaniu, ulica Mickiewicza 31 Tel.: 78-62, 23-65, 23-66

Ogłoszenia przyjmuje „PAR" Polska Agencja Reklamy Fr. Krajna — Spadkobiercy Poznań, ul. Fr. Ratajczaka 7 — Tel. 30-80 i oddz. Kraków Rynek Gł. 46 — Tel. 503-66

Administracja: Księgarnia Wilak Poznań, ul. Kantaka 10 — Tel. 44-40 Konto P. K. O. — V - 4085 Cena numeru 10,— zł, prenumerata kwartalnie 100,— zł

POZNAŃSKI PRZEMYSŁ KORKOWY

Poznań

ulica Warszawska nr 6

Telefon nr 4174

Zakup i sprzedaż

korków

wszelkiego rodzaju

Fabryka świec i wyrobów woskowych

Józefa Drewniaka

w Poznaniu, ul. Szewska 8 Tel. 44-44

wyrabia świece ołtarzowe, paschały dla bractw i komunii św., kandelabrowe, domowe, pastę do obuwia, podłóg i pochodnie.

W. i St. Hedinger

Fabryka

ogrzewań centralnych

i urządzeń zdrowotnych

Rok założenia 1903

Biuro: Przecznica 9

Warsztaty: ul. Skarbowa 17

Telefon nr 70-27

„FARMACHEMIA"

POZNAŃ, ul. Libelta 11

Telefon nr 26-02

Wykonuje wszelkie analizy techniczno-chem. związane z potrzebami przemysłu i handlu

---

Biuro Techniczno - Handlowe

Inż. T. KRENZ

POZNAŃ, Plac Wolności 11 telefon 34-72

przy stacji benzynowej

kupuje **sprzedaje**

maszyny, narzędzia, aparaty, materiały dla przemysłu, rzemiosła, rolnictwa, gospodarstwa domowego i instytucji

---

Proszki do pieczenia

Budynie

Cukier waniliowy

Olejki

Luba

Odbito czcionkami Drukarni Wydawniczej Fr. Krajna Sp. z o. o., Poznań, ul. Strzałowa 2a K 13204